dis, sündis se, et ühhe Israeli naese poeg kelle issa agga Egiptusse-ma mees olli, wäljaminnes lerisse hakkas ühhe Israeli mehhega riidlema: seäl ridus teotas sesamma Egiptusse mehhe poeg Jehowa nimme, ja wandus sedda ärra. Need, kes sedda pahha luggu kuulsid, wiisid tedda Mosesse jure, se käskis tedda wahhi alla panna, senni kui sest asjast Jehowa suust piddi sama selletust. Sedda sai ka Moses; sest Jummal käskis sedda wandujat leri tahha wia, ja sedda kiwwidega surnuks wissata. Nenda kui Jehowa oli selle wandujaga käsknud tehha, nenda teggid ka Israeli rahwas; nemmad wiisid sedda kurjateggiat wälja leri tahha, ja wiskasid tedda kiwwidega surnuks.

Neljandamast Mosesse Ramatust.

TEisel aastal pärrast sedda kui Israeli rahwas ollid Egiptusse-maalt ärratulnud, hakkasid nemmad Jummala mäe jurest ärraminnema tee peäle siinna male, mis Jummal neile olli tootanud. Agga seäl tee peäl sündis monda, mis ei olnud Jummala niele pärrast Kui rahwas agga kolme päwa teed said tee peäl käinud, jubba nemmad siis hakkasid Jummala wasto nurrisema; sest siis tulli ka Jummala nuhtlus sesugguse pahha rahwa peäle; tuloke hakkas nende seas põllema, ja nende leri wimist otsa laggedaks teggema. Kui rahwas sedda said nähha, hakkasid nemmad Mosest palluma, et se piddi jälle Jummalat nende pärrast palluma, et se nuhtlus neist jääks seisma. Moses teggi nenda, kui rahwas ta käest ollid palunud; ta palwe peäl jäi tulloke seisma, et ta mitte emale ei läinud.

Seälsammas hakkas se alwa rahwa selts, mis Israeli rahwaga olli Egiptusse maalt ka ärratulnud, ka Jummala wasto

Eesti Kalendrid: Kalender 1737, lk. 21